

Oligopol

1. Inledning

Allmänt marknadsstruktur:

Monopol Oligopol Fullständig konkurrens

Här oligopol: ofta duopol, bara två företag.

Klassificera:

Beslutsvariabler: priser – kvantiteter (kvantitetskonkurrens – priskonkurrens; förklara skillnaden)

Timing: simultana – sekventiella beslut

en gång – upprepat

Varor: homogena – differentierade

Understruket: (ytligt sett) mest relevanta fallen.

2. Kvantitetskonkurrens

Cournotmodellen: Två företag väljer samtidigt kvantiteter (q_1, q_2)

Priset bestäms sen av (invers) efterfrågan:

$$p(q_1, q_2) = p(q_1 + q_2) = a - (q_1 + q_2)$$

gemensam styckkostnad = c (anta: $c < a$)

Notera: Monopolkvantitet $q^M = (a - c)/2$, $p^M = (a + c)/2$

Fullst. konkurrens $q = a - c$, $p = MC = c$ **RITA!**

Vi betraktar modellen som ett statiskt spel och letar efter Nashjämvikt. (Typexempel på

Nashjämvikt i ekonomiska modeller, gås igenom noga.)

Företag 1:s problem:

$$\max \pi_1 = q_1 (a - (q_1 + q_2)) - c q_1 .$$

Första-ordningsvillkor för maximum:

$$\frac{\partial \pi_1(q_1, q_2)}{\partial q_1} = \underbrace{a - 2q_1 - q_2}_{\text{MR}} - c = 0 \quad \text{MC}$$

[Andra-ordningsvillkor: $\partial^2 \pi_1(q_1, q_2) / \partial q_1^2 = -2 < 0$, OK!]

Lös ut q_1 :

$$q_1 = r_1(q_2) = (a - q_2 - c)/2$$

Detta är företag 1:s *bästasvars-* eller *reaktionsfunktion*. RITA!

Rita och visa isoprofitkurvor!

Företag 2:s reaktionsfunktion är förstås $q_2 = (a - q_1 - c)/2$ Rita in!

Nashjämvikt? (q_1^*, q_2^*) s a :

$$\pi_1(q_1^*, q_2^*) \geq \pi_1(q_1, q_2^*), \text{ alla } q_1$$

$$\pi_2(q_1^*, q_2^*) \geq \pi_2(q_1^*, q_2), \text{ alla } q_2 .$$

Alltså (q_1^*, q_2^*) bästa svar mot varandra:

$$q_1^* = (a - q_2^* - c)/2$$

$$q_2^* = (a - q_1^* - c)/2$$

Detta system har den entydiga lösningen (visa hur man löser genom substitution):

$$q_1^* = q_2^* = (a - c)/3 \quad \text{Visa i Figur!}$$

Notera (q_1^*, q_2^*) **strikt** NE eftersom enda bästa svar mot varandra.

Observera: $q_1^* + q_2^* = 2(a - c)/3$: ligger mellan monopol- och konkurrenskvantiteterna.

Motsvarande gäller förstås för priset: $p^* = a - 2(a - c)/3 = (a + 2c)/3$.

$$\text{Vinster i jämvikt: } \pi_i = (p^* - c) q_i^* = \frac{a - c}{3} \frac{a - c}{3} = \frac{(a - c)^2}{9} \quad \text{jfr } \pi^M = \frac{(a - c)^2}{4}$$

Om det är n företag: Leta efter *symmetrisk* jämvikt: $q_i^* = q^*$. (Man kan visa: det finns ingen annan jämvikt.)

$$\max \pi_1 = q_1 (a - \sum_i q_i) - c q_1 .$$

Första-ordningsvillkor för maximum:

$$\partial \pi_1 / \partial q_1 = a - q_1 - \sum_i q_i - c = 0$$

$$\text{symmetri} \quad \Rightarrow \quad q_1^* = q_i^* = q^*$$

$$\Rightarrow \quad a - (n+1)q^* - c = 0 \quad \Rightarrow \quad q^* = \frac{a-c}{n+1} \quad p^* = \frac{a+nc}{n+1} .$$

Stackelbergmodellen:

Som Cournot, men företag 1 väljer först.

Notera: ftg 2 kommer att välja enligt sin reaktionskurva; alltså kan ftg 1 välja vilken punkt han vill på denna. Grafisk lösning.

Formell analys: Dynamiskt spel, perfekt info; lös med baklänges induktion!

Ftg 2 väljer enligt sin reaktionsfunktion:

$$r_2(q_1) = (a - q_1 - c)/2 .$$

Företag 1:s problem:

$$\begin{aligned} \max \quad & q_1 (a - (q_1 + r_2(q_1))) - c q_1 = q_1 (a - (q_1 + (a - q_1 - c)/2)) - c q_1 \\ & = q_1 (a - q_1 + c)/2 - c q_1 . \end{aligned}$$

FOV:

$$d\pi_1(q_1, q_2)/dq_1 = (a - q_1 + c)/2 - q_1/2 - c = 0 .$$

Lösning:

$$q_1^S = (a - c)/2 \quad \text{medför:} \quad q_2^S = (a - c)/4$$

$$\text{totalt: } q_1^* + q_2^* = 3(a - c)/4$$

$$\Rightarrow \text{ priset lägre än under Cournot; } p^S = a - 3(a - c)/4 = (a+3c)/4$$

Bra att välja först, dåligt för ftg 2:

$$\pi_1^S = (p^* - c) q_1^* = \frac{a-c}{4} \frac{a-c}{2} = \frac{(a-c)^2}{8}; \quad \pi_2^S = \frac{(a-c)^2}{16}.$$

”First-mover advantage”.

Anmärkingar

Nashjämvikt och delspelsperfektion (finns imperfekta NE, t. ex med Cournot-utfall)

3. Priskonkurrens

Bertrandmodellen: Två företag väljer samtidigt priser (p_1, p_2)

$q = D(p)$ efterfråga (avtar kontinuerligt med p)

konstant styckkostnad: c (anta: $D(c) > 0$)

Hur fördelas efterfrågan vid olika priser?

$$D_i(p_i, p_j) = \begin{cases} D(p_i) & \text{om } p_i < p_j \\ \frac{1}{2}D(p_i) & \text{om } p_i = p_j \\ 0 & \text{om } p_i > p_j \end{cases}$$

Betrakta modellen som ett statiskt spel och leta efter Nashjämvikt.

Vinstfunktioner kan skrivas

$$\pi_i(p_i, p_j) = (p_i - c)D_i(p_i, p_j)$$

Notera patologiskt drag: bästa svar mot $p_j > c$ existerar inte! (Kan repareras genom diskret approximation.)

Sats (”Bertrand-paradoxen”): Det finns en enda Nashjämvikt (p_1^*, p_2^*). I denna gäller

$$p_1^* = p_2^* = c.$$

Paradoxalt eftersom vinst = 0.

Bevis: Uppenbart $p_i^* \geq c$ för båda i (annars $\pi_i < 0$ för någon)

Om $p_j^* > c$, är det optimalt för i att sätta p_i strax under p_j^* .

Notera: svagt dominerade strategier.

Möjliga lösningar på paradoxen:

- kapacitetstak: (om $D(p) >$ total kapacitet måste vi ha ransoneringsregel)
 - Under vissa förhållanden: kap.val + priskonk \Rightarrow Cournot?
- växande MC? Hur modellera? Måste man sälja efter punkten $p = MC$? Om inte krävs åter ransonering
- tidsdimension: upprepade spel, se nedan
- produktdifferentiering

Differentierade produkter - spatial modell (Hotelling)

- Linjär stad: - Konsumenter jämnt spridda över intervall $[0,1]$ med täthet 1.
- två affärer vid $x = 0$ (affär 1) och $x = 1$ (affär 2)
- styckkostnad för affärerna c
- konsument värderar produkten v , men drabbas av kvadratiska transportkostnader:

$$\begin{aligned} \text{konsument vid } x: & \quad tx^2 \text{ om köper affär 1,} \\ & \quad t(1-x)^2 \text{ om köper affär 2.} \end{aligned}$$

$$\Rightarrow \text{total nytta } v - p_1 - tx^2 \text{ (affär 1)} \quad v - p_2 - t(1-x)^2 \text{ (affär 2)}$$

- Varje konsument efterfrågar en enhet \Rightarrow total efterfrågan = 1. Vi antar v tillräckligt högt i förhållande till priserna och t så att alla köper.

Efterfråga vid (p_1, p_2) ? Ngn konsument indifferent mellan affär 1 och affär 2. Belägen

$$\text{vid } x^* \text{ s.a. } p_1 + tx^{*2} = p_2 + t(1 - x^*)^2 \Rightarrow x^* = (p_2 - p_1 + t)/(2t).$$

Alla till vänster (höger) om x^* föredrar affär 1 (affär 2).

$$\text{Alltså} \quad D_1(p_1, p_2) = x^* \quad D_2(p_1, p_2) = 1 - x^*$$

$$\text{Vinster:} \quad \pi^i(p_i, p_j) = (p_i - c)(p_j - p_i + t)/(2t).$$

$$\text{FOV vinstmax:} \quad p_j + c + t - 2p_i = 0$$

$$\text{Bästasvar:} \quad r_i(p_j) = (p_j + c + t)/2 \quad \text{rita!}$$

$$r_1(p_2) = (p_2 + c + t)/2 \quad r_2(p_1) = (p_1 + c + t)/2$$

$$\text{NE } (p_1^*, p_2^*): \quad p_1^* = p_2^* = c + t$$

Notera: då produktdifferentiering = $t = 0$ får vi Bertrandutfall.

Lokaliseringsspelet

Anta nu: företagen väljer först lokalisering, spelar sen ovan spel.

Två effekter: bra vara nära mitten, nära flest konsumenter \Rightarrow större efterfrågan, cet par.

Men: dåligt vara nära konkurrent \Rightarrow mindre differentiering, lägre pris, cet par.

I den här speciella modellen: visar sig den andra effekten vara starkast: maximal differentiering.

Jämför med socialt optimal differentiering: affärer vid 1/4 och 3/4.

Upprepad priskonkurrens:

- ändliga fallet: upprepning av statisk NE enda delpelsperfekta jämvikten
- oändliga fallet:

Förutsättningar: n företag, gemensam styckkostnad c , p^m : monopolpris,

π^m : monopolvinst.

Efterfrågan i varje period delas lika mellan de företag som har lägst pris

Payoff för företag j i det upprepade spelet:

$$V_j = \sum_{t=0}^{\infty} \delta^t \pi_{jt}$$

Där π_{jt} är företag j 's vinst i period t och δ , $0 < \delta < 1$, är företagens diskonteringsfaktor

Triggerstrategier: Samarbeta med $p_j = p^m$ så länge alla andra gör det. Om någon fuskar i period τ , sätt $p_{jt} = c$ i alla perioder $t > \tau$.

Optimalt fusk: Sätt $p_{jt} = p^m - \varepsilon$, ε mycket litet. Ger $\pi_{jt} = \pi^* \approx \pi^m$.

Lönar det sig att fuska? Om j och alla andra samarbetar i alla perioder får j

$$V_j(\text{trigger}) = \sum_{t=0}^{\infty} \delta^t \frac{\pi^m}{n} = \frac{1}{1-\delta} \frac{\pi^m}{n}$$

Om j fuskar i period 0 och alla andra samarbetar:

$$V_j(\text{fusk}) = \pi^* + \sum_{t=1}^{\infty} \delta^t 0 = \pi^*$$

Villkor för att samarbete skall kunna upprätthållas med triggerstrategier i jämvikt:

$$V_j(\text{trigger}) \geq V_j(\text{fusk}) \quad \Leftrightarrow \quad \frac{1}{1-\delta} \frac{\pi^m}{n} \geq \pi^*$$

Utnyttjas att $\pi^* \approx \pi^m$ får vi

$$\frac{1}{1-\delta} \frac{1}{n} \geq 1 \quad \Leftrightarrow \quad \delta \geq 1 - \frac{1}{n}$$

Alltså: ju fler företag, desto högre δ krävs för att samarbete skall kunna upprätthållas.